

Bemutatkozunk

Sziasztok!

Mi vagyunk a **Sajtós Egerek!**

Szeretnénk bemutatni nektek Bonyhádott ahol lakunk és iskolánkat ahova járunk. Mi mindannyian a BONI Széchenyi István Általános Iskola 8. g osztály tanulói vagyunk. Most főként azért szállunk harcba, vagyis Ladikba, mert az egyik csapattagunk nővére tavaly már „ladikolt”, és ő mesélte, mennyire jó kis vetélkedő volt. Sanyi bá – a média tanárunk -, amúgy alig gyakorolt ránk nyomást ebben a témában ☺

Bemutatom csapattársaimat:

Dávid Kornél

Helló! Kornél vagyok! 13 éves vagyok Bonyhádott születtem, és itt is élek. Szeretek bringázni, és a haverokkal lógni. Az ismerőseim jól ismernek, nem vagyok visszahúzódozó gyerek. Számomra, általában a humor és a jókedv az első, de ha úgy van, akkor komoly is tudok lenni. Az iskolát nem nagyon szeretem, de a médiaismeret az kivétel. Hobbim az energiatelős dobozok gyűjtése. Szeretem az akciófilmeket és a szép lányokat.

Solymosi Eszter

Sziasztok! Engem mindenki Ecónak hív. Bonyhádott születtem, de Kismányokon lakom. 14 éves vagyok. Hobbim a zene, zongorázok és fuvolázok. Ha van időm, akkor szeretek a barátaimmal lógni és bulizni. Vevő vagyok mindenre, ami a tőrő határon belül van, de csak a közeli barátaim ismerik bulizós oldalamat, a többiek zárkóztak és visszafogottnak ismernek. A barátaim bízhatnak bennem, ha szükségük van rám, én szívesen segítek nekik. Kedvenc filmjeim a romantikus vígjátékok és a vámpíros filmek.

Wild Afrodité

Helló! Én Afrodité vagyok de mindenki csak Afinak szólít. Bonyhádott születtem, és itt is lakom. 14 éves vagyok. A barátaim energikus kis csajnak ismernek. Általában totálisan hiperaktív is vagyok, de szükség esetén komoly is tudok lenni. Precíz és pontos vagyok, a barátaim bármiben számíthatnak rám. Szabadidőmben, általában blogolok a saját oldalamon. Nagyon szeretek mozogni, énekelni, táncolni.

Én Farkas Erzsébet vagyok

Hali! Én Erzsébet vagyok, de születésem óta Sissynek hívnak. 15 éves vagyok, Bonyhádott születtem és itt is lakom. A barátaim bármiben számíthatnak rám. Segítőkéss, szorgalmas és eléggé türelmes típus vagyok, de mint minden embernek nekem is vannak rossz napjaim. Megpróbálom minden nap a legjobb formámat hozni, ez gyakran sikerül is. Romantikus típus vagyok. Hobbim a tánc, a gitározás, a hárfázás, a zene, és még sok mindent szeretek csinálni. Szeretek olvasni és gyöngyöt fűzni. Kedvenc filmjeim közé tartozik a Született feleségek a Csengetett Mylord?! a Szabadság szerelem, a vígjátékok, na meg persze még mindig szeretek meséket nézni hisz még gyerek vagyok ☺. Nem szeretek iskolába járni, bár ki szeret?! Igaz, a jegyeim nem ezt mutatják. Fogalmazhatok úgy is, hogy kitűnő tanuló vagyok. Amit még fontos tudni rólam: nagyon szeretek szerepelni... ☺

Most csapatom egyik legtöbbet beszélő emberét mutatom be nektek:

Nier Máté:

Sziasztok! Máténak hívnak és 14 éves vagyok. Szekszárdon születtem, de Kisdorogon lakom.

Kórosan gépfüggő szenvedélybeteg vagyok, aki mindent megtesz, hogy napi adagjához hozzájusson. Ha nem kapok gépet, mély depresszióba esek, gondolkodásom lelassul, tökéletesen alkalmatlanná válok mindenfajta társadalmi-közösségi, kooperatív jellegű tevékenységre.

Nővérem szerint időnként totál idióta vagyok, szellemi fogyatékos.

Jellemem bemutatásában szerepelhet még akut klausztofóbia és a biztonságérzet totális hiánya is. Ez utóbbi az okosok szerint a „szülőgyöttrő” korom természetes velejárója.

Bár nem származom csonka családból, és egyke sem vagyok, mégis anyuci szeme fényeként, egészségtelenül elkényeztetett gyerekként létezem. Általában mindig mindent szabad, senkitől nem kapok egy jó nagy maflást, akármit is teszek. (Egyedül nővéremnek vannak próbálkozásai előző állításom cáfolására.) Anyám állandó házimunkára való felszólítása kikészítik idegeimet.

Van úgy, hogy nem tudok mit kezdeni a család többi tagja és a köztem húzódó generációs szakadékkal. Hogy elfogadtassam magam, görcsösen igyekszem tudásommal lenyűgözni őket, ám ez leggyakrabban tudálékosságba csap át, és előfordul, hogy nevetségessé válok.

Mivel képtelenség számomra a tanerőkkel megértetni magam, állandó kisebbségi komplexus gyötör, nem is beszélve arról, hogy még a leghétköznapibb dolgoktól is félek.

Súlyos depresszió uralkodik el rajtam, mikor a jövőmet vetítem le magamnak csukott szemhéjamon keresztül egy-egy álmosító matematika órán. Amit látok: öregkoromra beismerem, hogy életem egy kudarc volt, egzisztenciám, pedig valahol a béka seneke alatt van. Nem tudtam összegürcölni egy lakásra valót, ezért - míg társaim jó meleg, fűthető csodás palotákban vészelték át az életet – nekem meg kellett elégednem egy huzatos fatákolmánnyal a Kiserdőben, vagy valamelyik híd alatt.

Ebből a révületből józan eszem épületes gondolatai térítenek magamhoz, melyek szerint néha úgy érzem, túl sok időt fordítanak az iskoláztatásomra. Irántam felelősséget érző, zseniális osztályfőnököm, ha háttal áll, akkor is képes egyik szemét rajtam tartani, így lesz biztos abban, hogy felnőttkoromra mégsem leszek elkallódott tehetség, aki egy idő után majd az alkoholhoz vagy a droghoz fordul, hogy elfeledhesse a világ kegyetlenségét.

Ettől a már-már túlzott tanári és szülői felügyelettől az agresszív-neurotikus serdülő iskolapéldájává válok. Hétköznapi félelmeim felnagyítva élem meg (MATEKDOLI), ennek köszönhetően mindig van valami, amiért aggályoskodok, és mindig van valaki, akin aggályaimat - heves dührohamokkal levezetem. Ilyenkor elviselhetetlenné válok, valószínű utálnak is...

Ha rám jön, megalomániás tévképzetes elmebeteggé válok, a veszélyesebb fajtából. Meg vagyok győződve arról, hogy a férfiak a többi élőlény felett állnak, így a Nier-család önjelölt kiskirályát tisztelhetik bennem. Übermensch-szindrómámhoz az alapot szőke hajam, és kék szemem biztosítja...

...bár növésben kissé visszamaradt példányát képviselem az emberi fajnak.

Ezek után szerencse, hogy lakcím igazolványomon nem ez olvasható:

BUDAPEST II. LIPÓTMEZŐ, HÚVÖSVÖLGYI ÚT 116